

Bibliaóra 2021. október 15.

Kezdő ének: 121. zsoltár – *Szemem a hegyekre vetem...*

Imádság:

Teremtő Istenünk, Atyánk az Úr Jézus Krisztus által, köszönjük a hegyek üzenetét, hiszen teremtő hatalmat hirdet. Sőt, azt, hogy emeljük feljebb a tekintetünket, mert Te nagyobb vagy nálunk. És Tőled jön a segítség, az erő, a vigasztalás és a reménység. Ezért magasztalunk Téged ma is, amikor megemlékezhetünk mindarról a jóról, amivel körülvetted életünket.

Színéd elé járulunk, mert vágyakozunk jelenléd megtapasztalására. Kérjük, igédben légy hozzánk most is közel, érintsd meg a szívünket, ints, feddj, bátoríts, vigasztal, amire éppen szükségünk van. Hadd teljünk be annak örömeivel, hogy gyermekeid lehetünk, szerethetünk és követhetünk Téged. Ebben vezess nagyobb odaadásra, hűségre, engedelmisségre. Ajándékozz meg minket az ige titkának megértésével. *Ámen*

Ószövetségi igeszakasz: Ezékiel 36

1 Te pedig, emberfia, prófétálj **Izráel hegyeinek**, és mondd: Izráel hegyei, halljátok meg az Úr igéjét! **2** Így szól az én Uram, az Úr: Mivel az ellenség hahotázva azt mondta rólatok: Birtokunkba kerültek az ősi halmok! – **3** ezért prófétálj, és mondd: Így szól az én Uram, az Úr: Mivel a vesztetekre törnek mindenfelől, hogy a többi nép birtokává legyetek, és mivel szájukra vettek titeket a rágalmakat terjesztő népek, **4** azért, **Izráel hegyei**, halljátok az én Uramnak, az Úrnak igéjét! Ezt mondja az én Uram, az Úr a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek, az **elpusztult romoknak és az elhagyatott városoknak**, amelyeket a körülöttük élő többi nép fosztogatott és kigúnyolt, **5** ezért tehát így szól az én Uram, az Úr: Heves indulattal beszélek a többi nép és egész Edóm ellen, akik birtokba vették országomat **kárörvendő szívvel és megvető lélekkel**, hogy néptelenné tegyék, és teljesen kifosszák. **6** Ezért prófétálj **Izráel földjéről**, mondd a **hegyeknek és a halmoknak**, a medreknek és a völgyeknek: Így szól az én Uram, az Úr: Haragos indulattal beszélek, mert a népek gyalázkodását kellett elviselnetek. **7** Ezért így szól az én Uram, az Úr: Fölemelt kézzel esküszöm, hogy majd a körülöttetek élő népeknek kell eltűnniük, hogy gyalázzák őket! **8** Rajtatok pedig, Izráel hegyei, ágak sarjadnak, és gyümölcs terem népemnek, Izráelnek, mert hamarosan hazatérnek. **9** Mert én mellettetek vagyok, és felétek fordulok: megművelnek és bevetnek titeket. **10** Megszaporítom rajtatok az embereket, Izráel egész házát; városaitok **benépesülnek, a romok újjáépülnek**. **11** Megszaporítok rajtatok embert és állatot, sokasodni és szaporodni fognak. Benépesítelek titeket, mint hajdan, és több jót teszek veletek, mint azelőtt. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! **12** Gondoskodni fogok róla, hogy emberek járjanak rajtatok: az én népem, Izráel. Birtokba vesznek, az ő tulajdonuk lesztek, és nem lesztek többé néptelenek. **13** Így szól az én Uram, az Úr: Bár azt mondják, hogy **emberevő föld** vagy, mert el szoktad pusztítani a rajtad élő népeket, **14** nem eszel többé embert, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket – így szól az én Uram, az Úr. **15** Nem kell többé hallanod a nemzetek gyalázkodását, a népek csúfolódását sem kell tűrnöd többé, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket – így szól az én Uram, az Úr. **16** Így szólt hozzám az Úr igéje: **17** Emberfia! Amikor **Izráel háza** a saját földjén lakott, tisztátalanná tették azt életükkel és tetteikkel. Olyan tisztátalan volt előttem az életük, mint a

havi vérzés. [18](#) Rájuk zúdítottam haragomat, mert vért ontottak a földre, és tisztátalanná tették azt bálványaikkal. [19](#) Ezért elszélesztettem őket a népek között, és szétszóródtak az országokba. Életük és tetteik szerint tartottam ítéletet fölöttük. [20](#) De amikor a népek közé jutottak, amerre csak jártak, gyalázatot hoztak szent nevemre, mert ezt mondták róluk: Az Úr népe ezek, mégis el kellett hagyniuk az országát! [21](#) Ekkor szánalomra indultam szent nevemért, amelyre gyalázatot hozott Izráel háza a népek között, amerre csak járt. [22](#) Ezért mondd ezt Izráel házának: Így szól az én Uram, az Úr: **Nem tiértetek** cselekszem én, Izráel háza, hanem szent nevemért, amelyre gyalázatot hoztatok a népek között, amerre csak jártatok [23](#) Majd én megmutatom, hogy szent az én nagy nevem, amely gyalázatos lett a népek között, mert gyalázatot hoztatok rá közöttük. Majd megtudják a népek, hogy én vagyok az Úr – így szól az én Uram, az Úr –, amikor szemük láttára megmutatom rajtatok, hogy én szent vagyok! [24](#) Kihozlak benneteket a népek közül, összegyűjtelek az országokból, és beviszlek benneteket a saját földetekre. [25](#) Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok. Minden tisztátalanságotoktól és minden bálványotoktól megtisztítlak benneteket. [26](#) Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek. [27](#) Az én lelkemet adom belétek, és gondoskodom róla, hogy rendelkezéseim szerint éljete, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek. [28](#) Abban az országban fogtok lakni, amelyet őseiteknek adtam. Az én népem lesztek, én pedig Istenetek leszek. [29](#) Megszabadítlak benneteket minden tisztátalanságotoktól. Előhívom a gabonát és megsokasítom, és nem hozok rátok éhínséget. [30](#) Megszaporítom a fák gyümölcsét és a mező termését, hogy ne csúfoljanak többé benneteket éhínség miatt a népek. [31](#) Akkor majd visszagondoltok arra, hogy milyen gonoszul éltetek, és milyen rosszak voltak tetteitek, és megundorodtok magatoktól utálatos bűneitek miatt. [32](#) Nem tiértetek cselekszem – így szól az én Uram, az Úr –, tudjátok meg ezt! Szégyenkeztek, és piruljatok életetek miatt, Izráel háza! [33](#) Így szól az én Uram, az Úr: Amikor megtisztítlak benneteket minden bűnötöktől, benépesítem a városokat, és újjáépülnek a romok. [34](#) Művelni fogják a pusztává lett földet, azután, hogy pusztán hevert az arra járók szeme láttára. [35](#) Akkor majd ezt mondják: Ez a pusztává lett föld itt most olyan, mint az Éden kertje; a rommá lett, elpusztult, a falaitól megfosztott városokat pedig megerősítették, és újból laknak bennük! [36](#) Akkor majd megtudják a népek, amelyek körülöttetek megmaradtak, hogy én, az Úr építettem újjá a romba dőlt városokat, és én ültettem be a pusztává lett földet. Én, az Úr megmondtam, és meg is teszem! [37](#) Így szól az én Uram, az Úr: Még azt is kérheti tőlem Izráel háza, hogy ezt tegyem velük: úgy megsokasítom az embereket, mint a juhokat. [38](#) Úgy megtelnek a romba dőlt városok emberek tömegével, ahogyan Jeruzsálem tele van az ünnepeken juhokkal, áldozatra szentelt juhokkal. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr!

Kedves Testvéreim!

Az ítéletes próféciák után nagyszerű üzenet hallani a fogságban az új élet ígérését. Mai igénkben ennek két vetületét is látjuk.

1. Az 1-15. versekben a prófécia *Izrael hegyeinek* szól. Ez tehát tudatosítja velünk, hogy az ember bűne miatti ítélet a földet is sújtja, a teremtett világ is szenved miatta. De Isten a föld ura és tulajdonosa, hiába hahotázott az ellenség, nem teheti birtokává azt, ami az Úré. Benépesül majd a föld, és a romok újjáépülnek. Micsoda ígérlet! Ő megújítja a földet, megújítja rajta az életet, elúzi a bitorlókat. És újult helyet készít majd népe számára, amikor visszahozza őket. Olyan életteret, ahol szaporodhatnak, sokasodhatnak, mert lesz gyümölcs, táplálék, bőség. Ezt a földet nem fogják többé emberevő földnek nevezni – vagyis olyan kilátástalan helynek, ahol az emberekre pusztulás vár – mert Ő a földet megáldja.

2. A 16. versztől már *Izráel népének* szól a prófécia. Annak, aki a földet tisztátalanná tette, mert vért ontott és bálvány imádott. Életük és tetteik miatt az ítélet jogos volt, szétszórta őket az Úr idegen országokba. Nem is cselekedeteikért, könnyeikért vagy bűnbánatukéért könyörül rajtuk, hanem nagy nevéért, amelyet gyaláztak. *Szánalomra indultam szent nevemért, amelyre gyaláztat hozott Izráel háza a népek között, amerre csak járt.* Hogy ne mondhassák a népek: az Úr népe, mégis el kellett hagynia az országot. Hatalmas ígéret, az Úr megmutatja a maga szent voltát népe felett azzal, hogy kihozza, összegyűjti, beviszi őket földjükre. De főleg, hogy megtisztítja őket minden tisztátalanságtól. A régit lezárja azzal, hogy újat kezd velük: új szívet és lelkét adja nekik, élő-érző kapcsolatra vezetni őket. Kőszív helyett hússzív. Ez egyedül Isten munkája által lehetséges. Ma is Ő munkálja az életet.

Az új élet következtében a pusztává lett föld olyan lesz, mint az Éden kertje. Isten hatalmasan cselekszik. Ahol keze nyomát megláttatja velünk, csak ámulni és leborulni lehet – mint ahogyan népe is tisztában lesz azzal, hogy mindezt a bőséget, azt is, hogy megszaporodnak, megerősödnek, egyedül Neki köszönheti. „Akkor megtudják, hogy én vagyok az Úr”. Megtudják? Megtudjuk?

Újszövetségi igeszakasz: 1Thessz 3,9-13

[9](#) Hogyan is adhatnánk eléggé hálát Istennek értetek mindazért az örömért, amellyel megörvendeztetek minket a mi Istenünk előtt, [10](#) amikor éjjel és nappal buzgón könyörgünk azért, hogy láthassunk benneteket, és kipótolhassuk hitetek hiányosságait? [11](#) De maga a mi Istenünk és Atyánk és a mi Urunk Jézus Krisztus egyengesse utunkat hozzátok, [12](#) titeket pedig az Úr gyarapítson és gazdagítson a szeretetben egymás iránt és mindenki iránt, ahogyan mi is szeretünk titeket. [13](#) Erősítse meg a szíveteket, és tegye feddhetetlenné a szent életben a mi Istenünk és Atyánk színe előtt, amikor a mi Urunk Jézus Krisztus eljön minden szentjével együtt. Ámen.

Kedves Testvéreim!

Mindig nagy dolog felismerni az imádságra kapott választ. Ilyen öröme van az apostolnak, amikor sok lelki harc és könyörgés után hírt kap a gyülekezetéről, amelybe vágyik visszatérni, szolgálni velük közösségben lenni. Hiszen rövid időt töltött csak közöttük, hirtelen kellett távozniuk a városból, annyi mindenről még nem is eshetett szó közöttük, és ő lelki atyjukként félti őket és nyugtalanodik a thesszalonikaiak miatt. Most, hogy megnyugtató hírt kapott felőlük Timóteus által, megtelt a szíve hálával és örömmel. Túlcserél a szíve az örömtől, és vallja, hogy nem tud eléggé hálát adni. Hiszen a mi hálánk sohasem lehet elégséges a kapott áldásokért. Szól-e a szüntelen hála az ajkunkról? Ott van-e szüntelenül a szívünkben?

Az apostol azt írja, hogy szeretné kipótolni hitük hiányosságait. Ez nem kritika, vagy elmarasztalás, hanem egy tény, ami abból fakad, hogy olyan sok mindent nem érkezett még közölni velük, hiszen a thesszalonikaiak kezdők a hit útján. És ő felelősséggel van irántuk, hogy az alapozás után minél jobban épüljenek, erősödjenek a hitben. Úgy építeni, vezetni a másikat, hogy az őt ne bántsák, ne sértse,

vagy ne alázza meg – az nem is olyan gyakori. Kell hozzá a megértő szeretet, az együtt érző alázat, az empátia, amely krisztusi szeretettel túllát a hiányosságokon.

Miközben Pálban mindez megvan, vágyakozik a személyes találkozásra, amely egyébként nem adatott meg már nekik többször, hiába próbálkozott az apostol többször eljutni Thesszalonikába. Azonban látjuk, hogy az Úrra bízta szívének ezt a kérését. *Ő egyengesse az utunkat hozzátok.* Mert az a legjobb, ha az Ő kezébe tudjuk letenni, útjainkat, terveinket, szolgálatunkat – és azokat, akikhez küld minket. Fizikailag nem valósult meg ugyan a találkozás, de a szívek közötti utat, az egymásra találást, a lelki kapcsot az Úr nagyon is egyengette és megerősítette közöttük.

Pál apostol szívből jövő kívánsága a gyülekezet számára az egymás közti szeretetnek az Úrtól való gyarapodása. Mert így lehetnek erős, harcokban ellenálló közösséggé. Végül kívánja, hogy az Úr Jézus erősítse meg a szívüket, és tegye feddhetlenné a szent életben. Mert a feddhetetlen, tiszta élet jelenti a védelmet a kívülállókkal szemben és a hiteles bizonyágtételt is Róla. Kifejezésre juttatja az Úr Jézus eljövételének közelsége feletti reménységét is, ami igazolja a levél korai keletkezését, amikor a parúziát intenzíven várták és egészen közelinek gondolták. Viszont kérdés, hogy a mi hitünknek van-e ilyen távlata és mennyire meghatározó a mindennapjainkra nézve?

Imádkozzunk:

Úr Jézus Krisztus, hálás a szívünk, amikor szemlélhetjük Lelked munkáját, ahogyan cselekszik a Benned hívők életében és általuk a környezetükben is. Köszönjük, hogy emlékeztetsz és tanítasz arra, hogy Rád bízunk terveinket, szándékainkat, rendeljük alá magunkat akaratomnak, mert a legjobban Te tudod, mi a jó nekünk. Hálásak vagyunk azért is, hogy Te tudod egyengetni az utakat, emberi szívektől Hozzád, és egymás felé is. Képes vagy gyarapítani minket a hitben és szeretetben, mert magunktól, még amink van is, az is csak elfogyna. És külön köszönjük azt a reménységet, amit a Te visszajövedeled iránt táplálhatunk magunkban. Segíts, kérünk olyan szent életre, amire a thesszalonikaiakat is buzdította az apostol, hogy tiszta, feddhetetlen életünk bizonyága legyen annak, hogy Te vagy a gazdája, ezért Irántad szeretetünket így fejezzük ki. Segíts, hogy ne adjunk okot a támadásra, gúnyolódásra, megszégyenítésre helytelen magatartással, és nevedre szégyent ne hozzunk.

Áldd meg szeretteinket, gyülekezetünket, népedet itt a városban, országban, szent életre való készséggel, az ige befogadása és cselekvése feletti örömmel, Benned való élő reménységgel. Hadd lehessünk a krisztusi-agapé szeretet gyakorlói, megélői ott, ahova helyeztél minket. Hallgass meg kegyelmesen. *Ámen*

Mi Atyánk...

Áldás...

Záró ének: 367. dicséret – Emeljük Jézushoz szemünk...